

Løsning af Tolden. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Ville) kom med en Udtalelse, som jeg ganske kan underskrive, om jeg end ikke kan tiltræde de Slutninger, hvortil han kom. Han sagde, at Kassens Belfærd beror paa, at Finantsministeren staar sig lige godt med de to Damer: Den indirekte og den direkte Skat. Det er ganske rigtigt, men det er netop det, som hverken den nuværende eller den foregaaende Finantsminister have gjort, idet det vistnok kan siges, at de begge i betydelig højere Grad gjøre Kur til den indirekte end til den direkte Beskatning. Den ærede Minister behøvede mig en Modsigelse, hvori jeg skulde have gjort mig skyldig i mit sidste Foredrag i Sammenligning med det første, jeg holdt i denne Sag; jeg skulde nemlig første Gang have sagt, at Ministeren gjorde Krav paa, at beholde stedse stigende Toldindtægter, medens jeg den næste Gang skulde have rettet denne Paastand ved at fremhæve, at Ministeren ikke krævede Dækning for de 400,000 Rd., hvormed den foreliggende Skat-telov vilde formindste Indtægten. Der foreligger imidlertid ikke nogen saadan Modsigelse, thi selv om Ministeren for næste Finantsaars Vedkommende vil give Afkald paa 400,000 Rd. i Toldindtægt, ere paa samme Tid disse Indtægter kalkulerede til 500,000 Rd. mere, end de ere opførte til i Aar, og der bliver altsaa dog en Stigning af 100,000 Rd., hvorpaa Ministeren gjør Krav. Dernæst anføde den ærede Minister over, at jeg ikke nærmere havde betegnet, hvorledes jeg kom til mit Resultat med Hensyn til Afgiften paa raffineret Suffer. Sagen var imidlertid den, at jeg ikke gjerne vilde trætte Thinget med den temmelig vidtløftige Beregning, der ligger til Grund for mit Resultat, ligesom jeg i det Hele anser det for rigtigt, at udskyde dette Punkt, indtil Spørgsmaalet om Beskatningen af Koesuffer, hvorunder det nærmest hører hjemme, ligger for. Naar jeg alligevel fandt mig foranlediget til allerede her at fremdrage dette Punkt, var Grunden den, at det har Indflydelse paa Spørgsmaalet om den Toldgodtgjørelse, som i Toldloven skal ansættes for de Tilfælde, hvor raffineret Suffer udføres. (Afbrydelse af Finantsministeren).

Formanden: Jeg forstod den høitærede Minister, som om han begjærede Ordet.

Finantsministeren: Nei, jeg bad kun forud om Undskyldning for, at jeg uden den ærede Formands Tilladelse ønskede at sige til det ærede Medlem: Giv mig disse Beregninger udenfor Salen, og de skulle blive undersøgte.

J. A. Hansen: Vi have nu diskuteret dette Lovforslag i Hoved 3 Dage, og jeg har antaget, at det nu vel kunde være paa Tide at faae afluttet denne første Behandling. Det kan derfor slet ikke falde mig ind, — og jeg tænkte heller

ikke derpaa, da jeg bad Formanden om Ordet, — at ville indlade mig paa de Principer, som saa grundig og alsidig ere blevne udviklede af flere ærede Medlemmer. Jeg mener, at man allerede saa grundig har undersøgt dem, at man maasse kunde sige, at man er gaaet for dybt ind paa dem ved denne første Behandling, thi Spørgsmaalet er, om man til anden Behandling faar noget Udbytte af disse meget dybsindige Betragtninger, man saaledes har anstillet. Grunden til, at jeg bad om Ordet, maa søges i den ærede Finantsministers Foredrag iforgaars. Vi have nu hørt flere ærede Medlemmer omtale dette Foredrag, — ja jeg kan i en vis Henseende sige: meget interessante Foredrag, — og naar det var kommet fra noget af de ærede Medlemmer her i Salen, vilde jeg kunne indskrænke mig til at henvise til, hvad der i Anledning af samme er udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); men da Foredraget er kommet fra Regeringens Representant i denne Sag, saa tror jeg, at det kan være forsvareligt og rigtigt, at ogsaa jeg udtaler mig i en noget forfattet Skikkelse om, hvad vi saaledes have hørt af den høitagede Minister. Hvad jeg skulde ønske at ytre mig om, er det Spørgsmaal, der for en stor Del af Thingets Medlemmer staar som et af de første og væsentligste ved denne Lov, nemlig, at faae en Nedsættelse i Tolden paa de Artikler, der maa anses — jeg skal udtale mig forsigtig — som mere eller mindre at være Nødvendighedsartikler, mod at vi holde Statskassen skadesløs for Afgangen i Indtægter derved, at vi gaa ind paa en Indkomstskat, som vi da nærmere maa forhandle om. Det er et saa vigtigt Punkt, at jeg vil bede det ærede Thing om Tilladelse til at opholde mig ved det i nogle Dieblikke. Det første Spørgsmaal, der ligger for, og som har været omhandlet meget, er: hvad er Nødvendighedsartikler. Jeg har da hørt Nogle sige, at de og de Læver ere ikke Nødvendighedsartikler i samme strenge Forstand som andre, ja, Nogle ville end ikke engang kalde dem Nødvendighedsartikler, men sige, at det er „meget yndede Artikler.“ Dersom vi nu skulde udstrække vor Tale til, hvad der er „meget yndede Artikler,“ saa maatte vi udstrække den til Alt, hvad der staar i Toldloven; thi der er Dele af Befolkningen, som hver for sig meget ynde enhver af de opførte Artikler. Naar vi imidlertid tale om Nødvendighedsartikler, saa vil jeg ikke indlade mig paa den fine Afskillelse mellem „i streng Forstand“ eller „i mindre streng Forstand“. Det er blevet sagt, at som Nødvendighedsartikler vilde man indbrømme Brød, Smør, Kjød og Ost, men dertil vil jeg sige, at Nødvendighedsartikler i streng Forstand finder jeg ikke, at disse Ting ere. For at kunne leve — som et æret Medlem har sagt — behøver man ingenlunde at have Kjød og Ost, ja jeg vil spørge: behøver man Smør? Nei, thi naar man har saameget Rugbrød, man behøver, saa kan man leve.